

การเมืองไทย...ในสายตาของคนพม่า

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

10 กุมภาพันธ์ 2557

ช่วงนี้มีโอกาสได้พบปะนักธุรกิจประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะประเทศพม่าซึ่งผมได้เข้าไปลงทุน จึงอยากถ่ายทอดมุมมองของคนพม่า (บางคน) ต่อปัญหาการเมืองของไทย ซึ่งยึดเยื้อและหาทางออกไม่พบ สำหรับประเทศไทยในสายตาของคนพม่า มองไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของภูมิภาค จะเป็นรองก็เพียงประเทศสิงคโปร์ และประสบความสำเร็จในการพัฒนา ทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ โดยได้นำไปเป็นต้นแบบในการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์ที่ผ่านมา ดูเหมือนว่าจะไม่ค่อยแน่ใจแล้วว่าแนวทางการพัฒนา โดยเฉพาะการเมืองของไทยควรจะใช้เข้ามาเป็นแบบอย่างหรือไม่ **เนื่องจากระบบรัฐสภาของไทยไม่สามารถเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาของประเทศ แต่กลับเป็นตัวสร้างปัญหา ทำให้ความขัดแย้งทวีความรุนแรงมากขึ้น จนถึงขั้นมีการนำประเด็นของประเทศไทยไปถกเถียงทั้งในระดับนักธุรกิจ และระดับรัฐสภาของพม่าที่กรุงเนย์ปีดอว์**

ทั้งนี้ ประเทศพม่าซึ่งจะมีการเลือกตั้งในเดือนเมษายนปีหน้า ทำให้พรรคการเมือง สื่อมวลชน และทุกภาคส่วนเห็นว่า ควรจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้เกิดการปรองดองในกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ของประเทศ เห็นได้จากการที่ประธานาธิบดี เต็ง เส่ง ได้กล่าวเมื่อต้นเดือนมกราคมว่า **“รัฐธรรมนูญที่มีความเหมาะสมจะต้องมีการแก้ไขเป็นระยะ เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของชาติ เศรษฐกิจ และสังคม กฎหมายมีไว้เพื่อให้เกิดความปรองดองแห่งชาติ ไม่ใช่ให้เกิดความแตกแยก”** โดย ปธน.เต็ง เส่ง ยังกล่าวว่า การสร้างความสมานฉันท์ของประเทศ จำเป็นที่จะต้องยุติความรุนแรง ยุติสงครามกับชนกลุ่มน้อยที่ยึดเยื้อมาเป็นทศวรรษ กัดกร่อนเศรษฐกิจของพม่า จากในอดีตซึ่งเคยมีความรุ่งเรืองจนกลายเป็นประเทศที่ยากจนอยู่ในปัจจุบัน โดยรัฐบาลพม่ามีแนวคิดผลักดันให้มีการแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยเน้นกระบวนการปรองดองแห่งชาติ จนถึงขั้นที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้นางออง ซาน ซูจี ซึ่งเคยเป็นคู่แข่งทางการเมือง ให้สามารถมีสิทธิ์ในการลงสมัครรับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี

จากการที่มีโอกาสพูดคุยกับภาคเอกชนของประเทศเพื่อนบ้าน ต่างมีความวิตกกังวลถึงวิกฤติการเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และมีความห่วงเกรงว่าความขัดแย้งหากทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จะยิ่งดูเหมือนเข้าใกล้สงครามกลางเมืองเข้าไปทุกขณะ เนื่องจากประเทศเหล่านี้ล้วนผ่านวิกฤติความขัดแย้งจนถึงขั้นประชาชนแบ่งฝ่าย ถืออาวุธเข้าประหัดประหารกัน ไม่ว่าจะเป็นพม่า ลาว กัมพูชา และเวียดนาม เป็นความขมขื่นและแผลเป็นของประเทศ โดยเห็นว่าความขัดแย้งของประเทศไทย ซึ่งได้ยกขึ้นมาเป็นความขัดแย้งเชิงอุดมการณ์ คล้ายกับที่เคยเกิดขึ้นในประเทศของเขา ซึ่งเริ่มจากความขัดแย้งของนักการเมืองที่ไปจุดเชื้อให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งทหารแบ่งเป็นสองฝ่ายจนเกิดการนองเลือด กว่าจะยุติได้ก็ใช้เวลานานนับสิบปี ประเทศเสียหายกลายเป็นประเทศล้าหลังตามประเทศอื่นไม่ทัน ซึ่งจากมุมมองของเพื่อนบ้านที่มีต่อประเทศไทย เป็นลักษณะของความห่วงใย ไม่อยากจะทำให้เกิดขึ้นกับประเทศไทยซึ่งกำลังก้าวไปสู่การเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และควรเป็นแบบอย่างของอีกหลายประเทศ

ที่กล่าวข้างต้นนี้น่าจะเป็นอุทาหรณ์ให้กับสังคมไทยซึ่งกำลังเผชิญกับการแบ่งฝ่าย ขาดเหตุผล ยึดแต่ตัวบุคคลและผลประโยชน์ โดยขาดความสำนึกถึงประเทศชาติ ผมคงไม่อาจหาญไปกล่าวเตือนใคร แต่อยากยกแถลงการณ์ของสำนักงานสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้แสดงความเป็นห่วงปัญหาความขัดแย้งที่ยืดเยื้อ ส่อเค้าความรุนแรงและหาทางออกไม่พบ โดยสำนักงานสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ ประจำภูมิภาคฯ ได้ย้ำถึง “ความสำคัญของเสรีภาพ การแสดงออก และการชุมนุมโดยสันติของประชาชน ขณะเดียวกัน ได้เรียกร้องให้ทุกฝ่ายเจรจาอย่างจริงจังใจเพื่อแก้ไขความแตกต่างทางการเมืองอย่างสันติและเป็นประชาธิปไตย” หวังว่าคนไทยได้อ่านแล้วคงตระหนักรู้ว่าควรจะดำเนินการอย่างไรเพื่อช่วยกับดับไฟแห่งความขัดแย้ง และคืนสันติกลับมาสู่ประเทศของเรา. (ติดตามบทความย้อนหลังได้ที่ www.tanitsorat.com)

www.tanitsorat.com

ณ วันนี้มีผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ จำนวน

0	0	8	4	9	3	0	9
1	1	0	0	0	0	1	1

เว็บไซต์คลังสมอง รวบรวมข้อมูลข่าวสารด้านวิชาการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านโลจิสติกส์ รวมทั้งพาวเวอร์พอยท์ และ e-Book เช่น รายงานผลกระทบภาคการส่งออกภายใต้เศรษฐกิจโลกชะลอตัว รายงานยุทธศาสตร์หุ้นส่วนเศรษฐกิจ การลงทุนประเทศเพื่อนบ้าน รายงานการศึกษาความต้องการภาคเอกชนและการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ จากแผนพัฒนาระบบขนส่งฯ และหนังสือด้านโลจิสติกส์ต่างๆ

(สนใจเทปบันทึกการสัมภาษณ์ สามารถติดตามได้ที่ www.youtube.com โดยใช้คีย์เวิร์ด ดร.ธนิต โสรัตน์)